

nemlig Fællesrepræsentationen for dansk Industri og Haandværk. Det vil efter min Opfattelse være meget interessant og meget ønskeligt at høre en Udtalelse af det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) om, hvorvidt han mener, at Medlemmer af denne store Organisation ikke vil være interesserede i lave Fragtsatser. Foruden Industrien har vi her med en Række Virksomheder under offentlig Administration at gøre, f. Eks. Gasværker og Elektricitetsværker, som for en Del vælter den forøgede Fragtudgift direkte over paa Forbrugerne i Form af højere Kokespriser, men som ogsaa for en stor Del maa finde sig i at bære Fragtforhøjelsen selv, hvilket giver sig Udslag i et mindre Overskud, og det vil selvfølgelig atter sige, at Skatteyderne maa dække det manglende. For Statsbanernes Vedkommende betyder Merudgiften til Kul i dette Regnskabsaar 5—6 Mill. Kr., og det er klart, at heraf udgør selve Fragtforhøjelsen et betydeligt Beløb. Jeg fik i Forgaars Brev fra Bestyrelsen af en Privatbane, som kort og klart meddeler mig, at paa Grund af Kulprisernes Højde maatte man simpelt hen indstille Banens Drift, hvis Ministeriet ikke saa sig i Stand til at hjælpe Banen.

Naar Rederne har vist en efter min Opfattelse saa beklagelig Mangel paa Forstaaelse af dette Forhold, kan det maaske nok for en Del føres tilbage til den dem meget venligt sindede Presse, som ved sine Udtalelser har indgivet dem et Mod og en Tillid til deres Sags Retfærdighed og Styrke, som de nu sikkert maa angre. I denne samme Presse er der ved Lovforslagets Fremsættelse fremkommet forskellige Trusler af mere eller mindre tilsløret Art. Jeg slutter mig ganske til de Udtalelser, der er fremsatte af min Kollega Indenrigsministeren og det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), at disse Trusler selvfølgelig ikke kan stamme fra de paagældende Selskabers Bestyrelser, fra ansvarlige Folk, og dog finder jeg Anledning til at fremhæve et Par Meddelelser, som er sendte ud af Selskaberne, men hvis Kommentarer, gaar jeg ud fra, tilhører de paagældende Redaktioner. Et Selskab „Dansk-russisk Dampskibsselskab“, har solgt en Nybygning til Norge, hvilket af de Blade, jeg har hentydet til, kommenteres som Udtryk for den Fortvivlelse, Lovforslaget har fremkaldt, som en direkte Følge af Regeringens Fragtforslag. Naar man nu hører, at Selskabet derved har realiseret en Gevinst paa $\frac{1}{2}$ Mill. Kr.,

synes jeg imidlertid, at det er Udtryk for en Fortvivlelse af den Art, man har Haab om, at de kan bære. „Det forenede Dampskibsselskab“ har afbrudt sine Forhandlinger med Skibsværfterne om Nybygninger! Man ser Landstingsmand, Admiral Richelieu sidde og forhandle med Landstingsmand, Kammerherre Richelieu om en mulig Overtagelse af Burmeister og Wain af Nybygninger for „Det forenede Dampskibsselskab“. Nu kommer Regeringens Fragtforslag, og Admiralen siger til Kammerherren: De maa undskylde, min Herre, under disse Omstændigheder kan vi ikke forhandle. Tror man ikke, at det dog skulde være muligt at bringe disse to Herrer til Forstaaelse paa et senere Tidspunkt? Dampskibsselskabet „Thore“ har solgt et Skib til Udlandet og har efter Ansøgning faaet Handelsministeriets Tilladelse til at effektuere dette Salg, men med den sædvanlige Betingelse fra Handelsministeriet, at Selskabet skal deponere Beløbet, for at det senere kan blive anvendt til Anskaffelse af ny Tonnage. Man har meddelt Ministeriet, at man gaar ind paa dette Vilkaar, saa meget mere som det var Selskabets Hensigt at hensætte Pengene for senere at indkøbe ny Tonnage. Derefter meddeles det Offentligheden, at paa Grund af Ministeriets hele tyranniske Fremfærd har dette Selskab efter Samraad med de øvrige Selskaber besluttet sig til at anlægge Sag mod Ministeriet til Prøvelse af Lovligheden af det Udførselsforbud, som Ministeriet har udstedt. Jeg maa sige, at de Herrer ikke udsætter sig for meget stor Fare, efter at Ministeriet paa ethvert Punkt har imødekommet dem, saa at de ikke har noget andet Ønske tilbage end netop dette at føre Proces.

Det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) har nu holdt en Tale eller flere Taler, som sikkert vil berede Skuffelse til forskellige Sider. Rygterne om, at Partiet Venstre vilde gaa imod Lovforslaget, har fremkaldt en ikke ringe Forventning hos Rederne, men det ærede Medlems Tale, sammenholdt med den Stilling, hans Parti hele Landet over har indtaget, viser tydeligt, at han umuligt kan nægte at medvirke til, at Regeringens Hensigt opnaas i fuldt Omfang. Det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) erklærede til Overflod, at billigere skulde Rederne ikke slippe. Partiet Venstres Opgave vil da være indskrænket til en „Bessermachen“, som naturligvis altid kan være interessant at drøfte, men jeg maa tilstaa, at det er